

Asztalos Attila Iván

Feczkó Csongor

Sziasztok!

Héten megint írtunk 3 ZH-t úgyhogy a hét eleje sűrű volt. Elégedett voltam, mert úgy éreztem, hogy jól sikerültek.

Csak mert múlt héten írtam a néptancról hogy mennyire rossz volt, most gondoltam leírom, hogy ezen a héten jó volt az is.

A napi angolozás és láberősítés, nyújtás többé-kevésbé megvolt.

A futásaimba egy szombati túrára készülve vittem egy kis szintet. Első alkalommal kevésbé ment, de másnap már kifejezetten jól esett az edzés.

A kudarc élmény ezúttal a palacsintasütéssel volt, de aztán az is egész jóra fordult. Szerda este álltam neki, de nagyon elhúzódtott és szörnyen sikerült, sok hiba volt benne. Szerintem nem csináltam még sosem és úgy tűnik meghaladta a képességeimet. Elegem is lett belőle szóval félbehagytam beraktam a hűtőbe a nyers tésztát meg a félig nyers próbálkozásokat.

Csütörtökön egyetem után rögtön mentem be Pestre angolórára. Vittem kis dobozban a nyers tésztát nem volt szívem kidobni gondoltam még nővéremnél adok egy esélyt neki. Érdekes is volt, mert ott valahogy sokkal jobban összeállt sütéskor, nem tudom mi volt ennyire más, de végülid fogyasztható lett szóval örültem neki. Este a győriekkel ültünk össze a Kálvinnál egy elég olcsó helyen. Sokan voltunk, jól sikerült. Talán túl jól.. Másnap egyik barátomhoz mentem át, igazából egész nap (jó, ez csak délutánt jelent esetünkben) ott voltam, beszélgettünk főztünk. Nagyon jó volt szinte mondhatni feltöltött az a délután. Este aztán készülődtem a másnapi túrára, elmentem Kispestre, ahonnan a bátyámmal meg feleségével indultunk másnap hajnalban a Mátrába. Hosszú nap volt a szombat, egy megerőltető teljesítménytúrával, de én felülmuttam az elvárásaimat, nagyon jól szerepeltem. A hazaúttal voltak komplikációk, mert tesómékkal elrontottuk a szervezést és meg kellett várni másokat, akiknek kevésbé volt sikeres a nap, szóval csaknem 7 órát töltöttem a célban. Jó volt azért velük találkozni, úgyhogy nem bánom, hogy így alakult. Ők vittek vissza a rajtba, ahol volt a kocsink. Tesómék közben vonattal indultak el Pest felé, mert nem fértünk volna be velük az ismerősömék kocsijába, úgyhogy aztán a hatvani állomáson szedtem fel őket. Pont jókor érkeztem mert épp tessékelt ki őket egy biztonsági ember, mert zárt be az állomás. Elég hosszú nap volt, de nagyon-nagyon jó. Aludtam másnap 11 órát és most emésztgetem a tegnapot, meg mindjárt beadandót csinállok.

Üdvözzel: Benedek

Gyimóthy Bálint

Sziasztok!

Kicsit beteg vagyok most úgyhogy nem eresztetem túl bőlére a mostani levelem.

Onnan kezdem, hogy múlt héten vasárnap leugrottam Biatorbágyra Csanád unokatesómhoz, hogy rendbe rakjuk az ő motorját is. Nála az volt a probléma, hogy valahonnan folyt a benzin ahonnan nem kéne. Meg is találtuk a problémát, egy műanyag csőcsatlakozó darab el volt öregedve és repedve. Elhatároztuk, hogy csinálunk helyette egy jobbat alumíniumból, ugyanis Kálmán bácsikámnak (Csanád nagypapájának) van otthon egy műhelye rengeteg nyersanyaggal, profi szerzámmal és egy kézi eszterga géppel felszerelve. Szeretek átmenni mindig Kálmán bácsihoz valami projekttel, mert nála bármit meg tudunk csinálni, ő pedig mindig szereti átadni a műszaki tudását. Általában ilyenkor csak azzal a feltétellel segít, ha prezentálunk neki egy értelmezhető, szakmailag elfogadható kézrajzoz. Egyébként ő annak idején a magyar optikai művekben dolgozott optikai mérnökként, és óriási szaktudása van, illetve a szerszámai 90%-a is onnan származik. Amúgy sikerült is egy jó darabot legyártani ami jól csatlakozott, és megfelelő tömítettségű lett. Ezután beszereltük a motorba, és sikerült felkészíteni az eladásra.

A hét nagyrészt nem történt sok izgalmas, úgyhogy nem is sorolom fel egyesével. Viszont csütörtökön beindultak az események. Dél előtt Csanáddal leugrottunk Székesfehérvárra, ahol megnéztünk egy új motort. Kicsit simlis volt a kereskedő aki árulta, de összességében a korához képest jól felszerelt motor volt. Hazafelé a 81-es úton dugóba keveredtünk, amit ki akartunk kerülni kisebb falvakon keresztül. Így jutottunk el Csókakőre, ahol én legalábbis nem tudtam hogy van egy szép vár is. De beérve a faluba, meg láttuk a domb tetején, és úgy döntöttünk, ha már erre sodort a szél, fel kirándulunk oda, hátha nyitva van. Meg is néztük, szép is volt, kirándultunk is egy kicsit. Úgyjegy tők jó lezárása volt a délelőttnek.

Délután pedig nekiiramodtam szegednek, ahova a medikus kupa miatt mentem. Az egyik legrégebbi haverom szegeden fogorvos, és ő hívott le. Nagyon örültem neki, mert sajnos évente kb. csak 2-3-szor van alkalmunk találkozni, de ígyis az egyik legközelebbi barátom. Egyébként ő a bérmafiám is. Szóval egész hétvégén szegeden voltam, ahol megismerkedtem az ottani barátaival, és az újdonsült barátnőjével. Mindenki hatalmas forma volt, és nagyon jól éreztem magam. Jó érzés hogy ennyi év után, ilyen ritka találkozásokkal is gyakorlatilag 1 perc alatt mindig újra megtaláljuk a közös hangot.

A hazafelé út viszont elég fárasztó volt, és mára sajnos lebetegedtem.

Remélem nektek is jól telt a hét,
Üdv,
Bálint

Husznai Albert

Sziasztok!

Nekem ez a hét eléggé a tanulásról, munkáról szólt, de azért jutott idő egy-két más dologra is. Ami szuper volt, hogy szerdán sok munkám beért és igazán jól sikerült egy próbakísérletem, amit most majd élesek követhetnek. Nagyon megdicsért a témavezetőm, és mesélt sokat arról, milyen lehetőségeim vannak a jövőben a jelenlegi laborban kutatás terén, ennek kapcsán pedig óriási hála volt bennem utána, hogy meghallgatja Isten az imáimat, és további útmutatásokat, információkat kaphatok a pályaválasztással kapcsolatban.

Pénteken bátyám születésnapját ünnepeltük otthon, mindig örömteli, amikor együtt vagyunk otthon a családdal. Szombat-vasárnap sajnos elég fejfájásra és emiatt szétesősre sikerül, pedig

nagyon tanulnom kéne, és ez most elszomorít, de igyekszem összeszedni magamat. Ma még megyek lelkibeszélgetésre és gyónásra, ezt is nagy ajándékként élem meg, hogy beleférhet. Végül jó volt átélni a misén, milyen lehetett Jézus bevonulása Jeruzsálembe! Ti hogy vagytok? Legyen szép hetetek!

Barátsággal, imádsággal,
Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Nekem egy egész kellemes kis laza hetem volt, a következők történtek:

Vasárnap délelőtt még otthon voltam, ünnepeltünk, bátyámnak is most volt a szülinapja úgyhogy az övét és Anyáét is. Délután felmentem Pestre a bátyámmal, este még nagytáboros megbeszélés volt. Utána kicsit elgyengültem az Exodus betartásában és együltő helyében végignéztam egy 12 részes animét. Hoppá.

Hétfőn normálisan egyetem, délután/éjszaka a munka jegyzőkönyvek megírása volt, egyébként olvastam.

Kedden nyolctól egyetem, első órán bemutattam a jegyzőkönyveket, délben visszamentem a koliba, megebédelni meg az edzőcuccomért. Négyre mentem vissza, utána hattól fél tízig kosaraztam, ami még sokkal jobban kifárasztott, mint a múlt heti, mivel kevesebben voltunk. Főleg a 2v2 fárasztott ki, ott nem lehetett nyugton maradni egy pillanatig sem. Utána alig bírtam magam visszavonszolni a koliba, és - történelmi pillanat - 11 előtt lefeküdtem.

Szerdán elmaradt az első órá, úgyhogy úgy döntöttem, tovább pihenek. 10 körül keltem, és csak délre mentem be, akkor volt az első fontos órá. Utána egy óra lyuk, még egy fontos gyakorlat, és ötre végeztem. Délután kicsit dolgoztam egy prezin amit a másnapi laboromra kért a témavezetőm, de nem öltem bele magam.

Csütörtökön 10től délig óra, utána pedig mentem az immunológiai laborba. Ott egyrészt láttam egy táptalajcserét, bemutatta Gábor a doktorandusz, ami magába foglalta a protoblaszt sejtek differenciálását :) (a sejteknek valamilyen biológiai jelanyagot adtak, amivel a specializálódásukat beindították). Utána kaptam egy kis magánórát a témavezetőmmel, majd elmentem a bátyámhoz és ott maradtam estig (videókat néztünk közösen meg megmutatott néhány játékot).

Pénteken délre mentem órára, ami jó volt, majd elmentem még egyszer a telefonszervizbe (pár hónapja már voltam egyszer), hogy biztos nincs-e csere kamera a telefonomba a nagykereskedőknél, de nincs, úgyhogy a telefont kell cserélni. Viszont így összerakhatom a bátyáméval, akinek ugyanolyan modell van, csak az övének is van baja, és most romlott el a mikrofonja, szóval 1 használhatót össze lehet rakni a kettőből.

Szombaton kápolna ünnep Óbin, hét körül induló vonattal lementem Zánkára, ahonnan ismerősök vitték fel engem és Fehérváron felszálló édesanyám a helyszínre. Jó volt ismerősökkel találkozni, még csak úgy Óbudaváron lenni, nézni a sütiket meg a kürtőskalácsot, esetleg szagolgatni... már megszoktam kb úgyhogy nem volt vészes. Csináltam egy kicsit én is eladást (ezeket a fiú- és lánymozgalom csinálta), de nem kellett sokat, és mennem kellett el, mert ministráltam a zárómosén. A mise ministrálási szempontból kissé fejetlen volt, de azért jól sikerült. A vége felé indult a fáklyás futás, aminek keretében Óbudavárról Budapestre vittük

a szentély lángját. Én Székesfehérváron futottam a Bory vártól hajnali fél 3 körül kb 8 kilométert.

Ez határozta meg a vasárnapom is, aludni az autóban aludtam (autóval vittük a futókat/kísérő bicikliseket), fél kettőig, amikor megjöttünk a KHra. Aztán mise, visszamentem még a koliba enni meg takarítani meg összepakolni, és tűztem haza. A vasútállomáson még találkoztam a mostohanagymamámmal, aki küldött ajándékokat az unokahúgaimnak rajtam keresztül. Nyolcra értem haza, vacsora, most itt vagyok a nappalinkban szüleimmel és nővéremmel meg a férjével.

Szóval így összességében jó hetem volt. Nektek milyen hetetek volt?

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Pór Benedek

Szabó Jónás

Sziasztok!

Hát, elég intenzív hetem volt!

Múlt vasárnap voltam maratont futni, ami nagyon nagy élmény volt. Régi vágyam, hogy 4 órán belül fussak, ez most sikerült is. Jól át tudtam gondolni az elmúlt két hónapot, levezetni minden feszültséget, imádkozni kicsit...

Hétközben egyetemen equus napok volt, ami egy nagy partyhét. Egész sok programon részt vettem, annak ellenére, hogy nem annyira az én világom az ilyesmi.

Szombaton kápolnaünnep volt Óbudaváron, onnan indult a fáklyás futás a KHra. Ez az élmény még nagyon friss, nem is tudom, mit mondjak róla. Elég sok munkám volt ezzel a programmal, de most úgy érzem, sokkal többet kaptam vissza, nagyon jól éreztem magam, szerintem jól sikerült.

Viszont mivel egész éjszaka ment a futás, ezért kb 2,5 órát aludtam az éjjel, úgyhogy nehezen szedem össze a gondolataim, lassan be is fejezem a levelet. Este megyek az operába, addig még talán egy órácskát alhatok...

Remélem mindenki jól van!

Sziasztok,

Jónás

Szilika Doma

Srácok!

Sziasztok

Nekem a hetem elejét a molbi (ez az a 3 betűs rövidítéses tantárgy) demonstrációra való készülés töltötte ki. Sajna nagyon nehezen ment a fejembe, de az ügyet az sem segítette, hogy minden mást szívesebben csináltam. Hétfőn például elmentem futni 20 km-t, hogy így készüljek a szombati félmaratonra. Ez a készüléssel, nyújtással kiutazással együtt egy jó két és fél órás projekt, szóval sajnos aznap nem is volt érdemi tanulás. Kedden csak egy esti kolis koktélbár figyelt be, ahol 1 óra pultozást vállaltam, hogy ha már nem iszom egy kicsit szocializálódjak azért. Szerdán viszont már becsülettel tanultam és csütörtök reggel le is feleltem. A felelés után nagyon produktívan telt a csütörtök, tanultam az addig félretett tárgyakat és rendet raktam a szobában. Pénteken hasonló volt a program, reggel kondival indítottunk Jónással, aztán tanulgattam, illetve szünetekben a koli gangján élveztem a tavaszi napsütést! Este pedig egy meeting után leutaztunk Jónással Óbudavárra készülni a kápolnaünnepre és az azt követő fáklyás futásra!

Az egész szombati ünnep nagyon áldottra sikerült. Jó volt találkozni a schönstatt család ilyen sok tagjával! Régi vágyam volt, hogy igazán otthon érezzem magam schönstattban, kicsit, mint azok a fiatalok, akiknek már beleszülettek a mozgalomba. Most ezen az ünnepen nagyon éreztem a helyemet Óbudaváron és ez szép élmény volt nekem. Viszont a nap legszebb része csak a végén érkezett: a zárómise után indult a fáklyás futás. Én futottam az első szakaszt, így a mise végén én futottam el ünnepélyesen a megáldott lánggal! Nagyon szép élmény volt a budapesti szentélyért futni, ilyenkor, mintha nem is lenne fárasztó a tűző napon való haladás, csak úgy suhan az ember! Este visszahoztak Pestre és vasárnap reggel indultam is a Vivicitta félmaratonra. Itt is nagyon meleg volt, de hála Istennek jól bírtam a versenyt és még a várt időmnél gyorsabban is beértem! Ezek után a KH-n volt virágvasárnapi mise, amit a fáklyás futás többi résztvevőjével együtt ünnepeltünk. Nagyon szép élmény volt ez az egész hétvége!

Remélem nektek is jól telt a hetetek! Áldott Nagyhétet mindenkinek!

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Szabó Jakab